

Forbindelse med Art. 17, saaledes som nedenfor angivet.

Bortset fra det hidtil omhandlede Hovedpunkt er der en Række andre Spørgsmaal, hvor man fra dansk Side maatte ønske andre Regler fastslaaet, end Ententens Udkast indeholder. I det følgende er dog alene nævnt visse principielle Spørgsmaal, der særlig har Betydning for de mindre Lande, idet man gaar ud fra, at forskellige Uklarheder og efter den danske Regerings Mening uhensigtsmæssige Bestemmelser, som Udkastet iøvrigt indeholder, vil blive taget op ogsaa af de andre Lande under den fortsatte Behandling af dette Udkast.

Man finder, at Udkastets Art. 3 giver de der nævnte Stormagter en endnu mere fremskudt Stilling end den, som følger af deres unægtelig overvejende Betydning for Sanktionsspørgsmaalet. Man vilde anse det for naturligt, at der blive givet de andre Stater en noget fyldigere Repræsentation indenfor det udøvende Raad, end denne Artikel foreskriver. Særlig urimeligt synes det, at de 5 nævnte Stormagter ikke alene hver har en permanent befuldmægtiget i Raadet, men som Medlemmer af Delegeretforsamlingen endvidere deltager i Valget ogsaa af de andre Staters Repræsentation og desuden forøger deres Stemmetal i Delegeretforsamlingen gennem deres selvstyrede Kolonier ifølge Art. 7. Lige saa uheldigt finder man den Regel, at de andre Landes Repræsentation i det udøvende Raad ikke vælges af disse Lande i Forening, men derimod af 4 ganske bestemte Stater. Derved vil de andre Landes Indflydelse paa de vigtige Beslutninger, som det udøvende Raad er kaldet til at træffe, blive saa indirekte og fjern, at man praktisk talt overhovedet ikke kan sige, at de har nogensomhelst Andel deri.

I Forbindelse hermed staar, at man fra dansk Side maatte ønske tillagt den almindelige Delegeretforsamling en større Kompetence, end Ententens Udkast hjemler, samt at drage en langt nøjagtigere Grænse mellem det udøvende Raads og Delegeretforsamlingens Kompetence.

Medens der utvivlsomt kan anføres en Række Grunde for at give Stormagterne en mere fremtrædende Repræsentation end de mindre Lande indenfor det udøvende Raad paa Grund af dets særlige Funktioner i de internationale Sanktioners Tjeneste, gælder dette efter den danske Regerings Opfattelse paa ingen Maade om det i Art. 5 omhandlede permanente Sekretariat. Man mener, at Sekretariatet burde

være overvejende knyttet til Delegeretforsamlingen og ikke til det udøvende Raad, idet der burde stræbes hen imod, at dette Sekretariat saavidt muligt bliver et virkeligt Organ for samtlige de i Overenskomsten deltagende Staters fælles Interesser og ikke fortrinsvis for de i det udøvende Raad særlig repræsenterede Staters. Man vilde derfor anse det for at være af stor Betydning, at Generalsekretæren ikke vælges af det udøvende Raad, men derimod af Delegeretforsamlingen, ligesom denne Forsamling bør være den afgørende Instans med Hensyn til Sekretariatets øvrige Organisation og Virke-maade.

Sammenligner man den overmægtige Rettsstilling, som Forslaget giver Stormagterne, med de Pligter og Begrænsninger i Henseende til Rustningsspørgsmaalet, som det paalægger disse samme Stater i Art. 8, synes Resultatet ligeledes utilfredsstillende saavel fra et almindeligt fredsretligt som specielt fra de mindre Staters særlige Synspunkt. Art. 8 synes i den foreliggende Formulering ikke at indeholde nogen virkelig Garanti for en effektiv Indskrænkning af Rustningerne; der er kun Tale om at anerkende et Princip, som allerede er blevet anerkendt paa Haagerkonferencerne, og Udkastets Formulering synes endog at være mere forbeholden, end det dengang var Tilfældet.

Forsaaavdt der kan blive Spørgsmaal om at foreslaa andre Formuleringer paa dette overordentlig vigtige Punkt, kunde man fra dansk Side f. Eks. tænke sig at fremsætte følgende Forslag:

»Det udøvende Raad foastsætter for et Tidsrum af tre Aar en generel Grænse for Rustningerne i Forhold til hver Stats Udgiftsbudget og den paagældende Stats Rustninger i Aaret 1900—01. I Løbet af disse tre Aar fastsætter det udøvende Raad efter Forhandling med de enkelte Lande, indtil hvilken Grænse og indenfor hvilken Frist det paagældende Lands Rustninger yderligere skal nedbringes. De saaledes fastansatte Grænser revideres hvert tredje Aar med det Formaal yderligere at nedbringe dem til det absolut nødvendige Minimum. En Forøgelse af Rustningerne i et eller flere Lande kan kun finde Sted med Samtykke af Delegeretforsamlingen, der træffer Beslutning herom ved simpelt Fler-tal. Delegeretforsamlingen fastsætter nærmere Regler om Maaden, paa hvilken Overholdelsen af den fastsatte Grænse i de enkelte Lande skal kontrolleres af den i Art. 9 omhandlede Kommission.«